

การจุติของชีวะและการจุติของความประหยัด

วันนี้ตรึงมูรติพ่อชีวะได้มาเพื่อพบกับลูก ๆ ซาสีแกรมที่น่ารักที่สุดและที่อ่อนหวานที่สุดของท่าน วันนี้เป็นวันพิเศษของชีวะและซาสีแกรม พ่อมีความสุขเพราะพ่อได้มาเพื่อพบกับลูก ๆ ของพ่อและเฉลิมฉลองวันเกิดของลูก ๆ และลูกพูดว่าลูกได้มาเพื่อเฉลิมฉลองวันเกิดของพ่อ พ่อมีความสุขและลูกมีความสุขด้วยเช่นกัน เพราะเหตุใด? เพราะวันนี้มีความพิเศษที่สุดและน่ารักที่สุดในทั้งวงจร ตลอดทั้งวงจรไม่มีใครที่จะเฉลิมฉลองวันเกิดเช่นนี้ได้ ซึ่งไม่มีในเวลาอื่นและไม่มีใครที่จะสามารถมีวันเกิดของลูกกับพ่อได้ในเวลาเดียวกัน ดังนั้นก่อนอื่นบัพดาตาขอกล่าวคำทักทายต้อนรับหลายล้านครั้งกับลูก ๆ ทั้งหมด คำทักทายด้วยความรักอย่างมากจากหัวใจของลูกทั้งหมดมาถึงบัพดาตาตั้งแต่วลามฤตเป็นต้นมา เมื่อมองเห็นลูกซาสีแกรมมากมาย บัพดาตาร้องเพลงจากหัวใจของท่าน: “ว่า ลูกที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพบ! ว่า ว่าลูกอันเป็นที่รัก! ว่า! ว่าลูกที่กำลังเฉลิมฉลองวันเกิดทางจิตของลูก!” บัพดาตาร้องเพลง “ว่า ว่า!” ให้กับลูกแต่ละคน เพราะนี่คือลูกเพียงจำนวนน้อยนิดนี้เท่านั้นจากดวงวิญญาณทั้งหมดในโลกที่กลับมามีโชคหลายล้านเท่าและผู้ที่ยังคงมีโชคในอนาคตด้วยเช่นกัน ลูกจะคงอยู่อย่างมีโชคในทางที่เป็นอมตะเป็นเวลาครึ่งวงจร พรนี้ไม่ได้เป็นเพียงแค่ชาติเกิดเดียว ลูกได้รับพรที่เป็นอมตะนี้เป็นเวลาหลายชาติเกิด ลูก ๆ ได้ตระหนักถึงความเคารพตนเองของลูกมากแค่ไหน? ทันที่ลูกถือกำเนิดในชีวิตทางจิตนี้ พ่อได้ให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกแก่ลูกสำหรับวันเกิดทางจิตของลูก ช่วงเวลาที่ลูกถือกำเนิด พ่อให้ดิลักของสำนักที่รู้ที่ส่งแก่ลูกแต่ละคน ลูกยังคงติดติดลักอยู่ใช่หรือไม่? เนื่องจากนี่คือชีวิตบราห์มินของลูกดิลักจึงไม่สูญสลาย ดิลักบนหน้าผากของลูกบราห์มินเป็นสิ่งขับเคลื่อนของโชคที่สูงส่ง

ลูกทั้งหมดที่อยู่ที่นี่เช่นเดียวกับลูกที่กำลังนั่งอยู่ในที่ที่ท่าไกล กำลังเฉลิมฉลองวันเกิดที่น่ารักและพิเศษนี้ด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้นเป็นอย่างมาก ลูกกำลังเฉลิมฉลองสิ่งนี้ใช่หรือไม่? ลูกทั้งหมดมีความสุขที่พ่อกำลังเฉลิมฉลองวันเกิดของลูกและพ่อก็มีความสุขที่ลูกกำลังเฉลิมฉลองวันเกิดของพ่อ ลูกทั้งหมดมีความสุขมาก! ลูกสามารถวัดความสุขของลูกได้ไหม? มันวัดได้ไหม? ยังไม่มีเครื่องมือวัดที่ประดิษฐ์ขึ้นมาในโลกนี้ที่จะวัดความสุขทางจิตของลูกได้ ถ้ามีใครถามลูกว่าความสุขของลูกนั้นใหญ่เท่ามหาสมุทรหรือไม่ ลูกจะพูดอย่างไร? มหาสมุทรนั้นไม่มีอะไรเลยเมื่อเทียบกับความสุขของลูก อัจชะ ความสุขของลูกสูงเท่าท้องฟ้าไหม? บ้านของลูกและอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนของลูกอยู่เหนือท้องฟ้าไกลออกไป ดังนั้นจึงไม่มีเครื่องมือที่สามารถวัดความสุขของลูกได้และไม่เคยมีใครที่สามารถวัดได้ ลูกมีความสุขอย่างมาก! ดังนั้นตบมือด้วยมือข้างหนึ่ง! (ทุกคนตบมือ) ลูกทั้งหมดยกมือของลูกบอกว่าลูกมีความสุขนี้ ดังนั้นขอแสดงความยินดี! ตอนนี้สำหรับคำถามที่สอง! (ทุกคนเข้าใจและมีรอยยิ้ม) บัพดาตาต้องการที่จะเห็นลูกทุกคนเป็นเหมือนดอกกุหลาบทางจิตที่บ้านสะพรั่งอย่างเต็มที่ ไม่ใช่บานครึ่งเดียว ต้องบานสะพรั่งอย่างสม่ำเสมอและดอกไม้ที่บ้านสะพรั่งเป็นที่น่ารักมาก เพียงแค่มองไปที่ดอกไม้เหล่านั้นลูกก็มีความสุข อย่างไรก็ตามถ้าดอกไม้เหล่านั้นเหี่ยวเฉาแม้แต่เล็กน้อยลูกจะทำอย่างไร? ลูกจะนำออกไปไว้ด้านหนึ่ง บัพดาตาจะไม่นำลูกออกไปไว้ด้านหนึ่ง แต่เป็นลูกที่นำตนเองไปไว้ด้านหนึ่ง

วันนี้เป็นวันสำหรับการเฉลิมฉลองใช่หรือไม่? ถึงอย่างไรลูกก็ฟังมูรลียูเสมอ วันนี้ลูกสามารถร่ายรำและร้องเพลงในจิตใจของลูกด้วยความสุขเป็นอย่างมาก ร่ายรำในจิตใจของลูกไม่ใช่ด้วยเท้าของลูก! หากลูกเริ่มร่ายรำทางร่างกายก็就会有ความสับสนวุ่นวายเป็นอย่างมาก บัพดาตาสามารถเห็นเมื่อลูก ๆ ร่ายรำและร้องเพลงหลาย ๆ เพลงของการยกย่องสรรเสริญพ่อที่สุดแสนหวานและของการยกย่องทางจิตของตัวเอง เสียงของจิตใจของลูกมาถึงบาบา เสียงมาจากทุกประเทศ ลูกกำลังได้ยินเสียงของพ่อและพ่อกำลังได้ยินเสียงของลูก พ่อพูดเช่นกันว่า: โอ้ ลูกที่น่ารักที่สุดในโลก ร้องเพลงและร่ายรำได้มากเท่าที่ลูกต้องการ! มีอะไรที่ลูกต้องทำอีกไหม? บราห์มินต้องทำอะไร? มีโยคะทั้งหมดเกี่ยวกับอะไร? มันเป็นงานที่ยากไหม? การมีโยคะเป็นวิธีสำหรับดวงวิญญาณที่จะมีการพบปะกับดวงวิญญาณสูงสุด พระเจ้า อะไรเกิดขึ้นเมื่อการพบปะนี้เกิดขึ้น? ลูกร่ายรำอย่างมีความสุข หัวใจของลูกเริ่มร้องเพลงยกย่องสรรเสริญพ่ออย่างหวานชื่นโดยอัตโนมัติ นี่คือนานที่ลูกบราห์มินทำ ลูกก็แค่ร้องเพลงและร่ายรำต่อไป นี่เป็นสิ่งที่ง่ายไหม? เป็นสิ่งที่ง่ายที่จะร้องเพลงและร่ายรำไหม? ไม่ยากใช่ไหม? ผู้ที่เห็นว่าสิ่งนี้ยากยกมือขึ้น! เวลานั้นเป็นฤดูกาลสำหรับการร้องเพลงและร่ายรำ และดังนั้นลูกต้องทำอะไร? ร้องเพลงและร่ายรำ! นี่เป็นสิ่งที่ง่ายใช่ไหม? ถ้าเป็นสิ่งที่ง่ายอย่างน้อยก็พยักหน้าเห็นด้วย มันไม่ยากใช่ไหม? ทำไมลูกจึงใจที่จะเคลื่อนออกไปจากสิ่งที่ง่าย หรือเปลี่ยนแปลงและทำให้มันยาก? มันไม่ยาก เป็นสิ่งที่ง่ายมาก พ่อรู้ว่าเป็นเวลาครึ่งวงจรชีวิตของลูกเคยยากลำบากมาก ดังนั้นสิ่งนี้เวลานี้จึงเป็นสิ่งที่ง่ายมาก! มีใครบ้างที่เห็นว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ง่าย? บางครั้งลูกเห็นว่าเป็นสิ่งที่ง่ายไหม? เมื่อมีคนหลงทางและมาสิ้นสุดลงในเส้นทางที่ผิด พวกเขาเห็นว่ามันยาก หนทาง

ของความรู้นี้ไม่ยาก ชีวิตบราห์มินไม่ยาก เมื่อลูกกลายเป็นนักรบแทนที่จะเป็นบราห์มิน แล้วงานของนักรบคือการทะเลาะและการต่อสู้... และนั่นจะเป็นสิ่งที่ยากใช้หรือไม่? เป็นสิ่งที่ยากที่จะบราและเป็นสิ่งที่ง่ายที่จะเฉลิมฉลองอย่างมีความสุข

ดับเบิลฟอเรนเนอร์คือผู้ที่เฉลิมฉลองในความสุข ตบมือด้วยมือข้างหนึ่ง! ลูกมีความสุขกับตนเองไหม? ลูกจะไม่กลับมาสับสนเมื่อลูกกลับบ้านไปใช้ไหม? ดูซิ, ชีววิทยาในปัจจุบัณนี้เป็นสัญลักษณ์ของสองสิ่งที่สำคัญ ประการแรกคือผู้คน (บักกัตหรือผู้ที่จงรักภักดีต่อพระเจ้าชีวาในศาสนาฮินดู) จะทำการ fast ในวันนี้ (fast คือถือศีลอดงดเว้นอาหารใดๆ ซึ่งความหมายที่แท้จริงของคำว่า fast ในวันชีววิทยาในทางจิตของบาบานั้นคือการมีโยคะของสติปัญญาของพวกเราเชื่อมโยงกับพระเจ้า อยู่อย่างเป็นมิตรร่วมทางชีวิตและใกล้ชิดกับพระเจ้าชีวา) ดับเบิลฟอเรนเนอร์ไม่ต้องมีการฉลองในลักษณะนี้(ถืออดงดอาหาร) มันคือผู้คนของบาร์ตที่เฉลิมฉลองในลักษณะนี้ และดังนั้น เพราะความสำคัญของวันนี้ พวกเขาจึงถือศีลอด และประการที่สอง พวกเขาจะตื่นอยู่ (stay awake) ตลอดทั้งคืน (stay awake คือพวกเขาจะไม่หลับไม่นอน ซึ่งความหมายที่แท้จริงของคำว่า stay awake ในทางจิตคือการตื่นจากการนอนหลับของความง่วงและความมืดหรือความไม่รู้ และปกป้องตนเองจากอิทธิพลที่ชั่วร้ายของกิเลสทั้งห้า) ลูกทั้งหมดกำลังเฝ้าสังเกตการณ์ fast ของลูกใช้หรือไม่? (fast ในที่นี้คืออยู่อย่างมีการเชื่อมโยงสติปัญญากับพระเจ้า พ่อชีวา อยู่ในการเป็นมิตรร่วมทางชีวิตและใกล้ชิดกับท่าน) สัญญาที่ลูกทำมันคงไหม? หรือบางครั้งมันคงและบางครั้งอ่อนแอ? ลูกชอบสิ่งใดที่ดิบหรือไม่? ลูกชอบแต่สิ่งที่สุกเท่านั้นใช้ไหม? ดังนั้น สัญญาอะไรที่ลูกได้ทำไว้? สัญญาแรกที่บัพาดาให้ลูกทำคืออะไร? อะไรคือสัญญาแรกที่ลูกทำเมื่อลูกถูกแค้นตลกของการตระหนักรู้? ลูกยังจำสิ่งนี้ได้ไหม? ขอให้ลูกบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์! ทันทีก่อนที่พ่อพูดลูกก็นำมาใช้ สัญญาของความบริสุทธิ์ไม่ได้เป็นเพียงแค่คำสัญญาของการถือพรหมจรรย์ (พรหมจารี) แต่คือการมีความบริสุทธิ์ในทุกความคิด คำพูด และการกระทำ เช่นเดียวกับพ่อบราห์มา สิ่งนี้เป็นที่รู้กันดีว่าเป็นการถือพรหมจรรย์ (พรหมจรรย์) และพรหมจรรย์ (ที่ทำตามบราห์มา) ให้กระแสนจิตของความบริสุทธิ์หลอมรวมในทุกคำพูดของลูก ให้ทุกความคิดของลูกเต็มไปด้วยความสำคัญของความบริสุทธิ์ ในทุกการกระทำให้มีคาร์มาและโยคะ นั่นคือให้มีประสบการณ์ของคาร์มาโยคี นี่คือนี่ที่หมายถึงการอยู่อย่างถือพรหมจรรย์ ลูกได้เห็นแล้วว่าทุกคำพูดที่พ่อบราห์มาพูดเป็นคำพูดที่สูงส่งเพียงใด; ท่านไม่เคยพูดด้วยถ้อยคำที่ธรรมดา การถือกำเนิดของลูกก็ไม่ธรรมดาเช่นกัน มันเป็นอโลกิก(ทางจิต) การเป็นทางจิตหมายถึงการมีความบริสุทธิ์ ดังนั้นจึงกลายเป็นครูของตนเองและตรวจสอบตนเองทุกคืนและให้เปอร์เซ็นต์ของคะแนนแก่ตนเอง ลูกต้องกลับมา 100% มองตนเองทุกวัน อย่ามองที่ผู้อื่น! บัพาดาได้เห็นว่ แทนที่จะมองดูตนเองลูกเริ่มมองที่ผู้อื่น นั่นเป็นสิ่งที่ง่ายที่จะทำ! ดังนั้นตรวจสอบตนเองและดูว่าลูกมีความบริสุทธิ์ในความคำ คำพูด และการกระทำก็เปอร์เซ็นต์

สาสน์อะไรที่ลูกให้กับทุกคนในปีนี้? ในทุกฟังก์ชันการดำเนินงานของลูกลูกพูดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง ที่ไหนก็ตามที่ลูกให้คำบรรยาย ลูกให้คำบรรยายได้ดีมากในหัวข้อของการเปลี่ยนแปลง ในสนามของงานรับใช้ในปีนี้ลูกให้เป้าหมายของการเปลี่ยนแปลงกับผู้อื่นใช้หรือไม่? ลูกให้สาสน์นี้กับทุกคนด้วยความโอฬารตระการตาเป็นอย่างมาก บัพาดาพอใจ ดังนั้นจึงตรวจสอบตนเองทุกวันและดูเปอร์เซ็นต์ของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในตัวลูก ให้การเปลี่ยนแปลงของลูกเป็นสภาพที่สูงขึ้นไม่ใช่สภาพที่ลงมา บัพาดาดูชาร์ทของลูกทุกคน บางทีลูกอาจจะสงสัยว่าบาบาดูชาร์ทของทุกคนหรือดูเฉพาะชาร์ทของลูกพิเศษเพียงไม่กี่คน เป็นบางครั้งก็บัพาดาดูชาร์ทของลูกทุกคน ท่านไม่ได้ดูพวกเขาทุกวัน อย่างไรก็ตามท่านดูพวกเขาเป็นบางครั้ง ไม่ว่าจะเป็นของลูกที่มาล่าหรือลูกที่ไปเร็ว ลูกกำลังหัวเราะและดังนั้นบัพาดาควรจะบอกลูกหรือไม่ว่าชาร์ทของลูกเป็นอย่างไร? วันนี้เป็นวันสำหรับการเฉลิมฉลองและดังนั้นบาบาจะไม่บอกลูก อย่างไรก็ตามบาบา กำลังให้สัญญาแก่ลูกว่าลูกจะต้องจำไว้ในอนาคตว่าวันนี้และเวลานี้มีความสำคัญเพียงใด มันเป็นวันและเวลาของการรักษาความเร็วของลูก นั่นคือของการมีความมุ่งมั่นนี้ บักกัต(ผู้ที่ทำบักต)ที่แท้จริงไม่เคยผิดคำสัญญาของพวกเขา บัพาดา กำลังให้สัญญานั้นกับลูกอีกครั้ง แม้กระทั่งขณะนี้รากฐานแรกของพลังของความคิดของลูกบางครั้งก็เสียไปโดยเปล่าประโยชน์มากเกินไป มีความคิดที่เป็นลบน้อยกว่าความคิดที่ไร้สาระเล็กน้อยเพิ่มพลังความคิดของลูกสำหรับตนเองและสำหรับโลกเท่าที่ลูกต้องการ เพราะความคิดของลูกเป็นพื้นฐานของคำพูดและการกระทำของลูก ดังนั้นเปลี่ยนพลังของความคิดของลูก สิ่งใดที่ไร้สาระหรือเป็นลบ จงเปลี่ยนสิ่งนั้นและใช้มันเพื่อคุณประโยชน์ต่อโลก บัพาดาพิจารณาสมบัติที่มีค่าของความคิดว่าเป็นสมบัติที่สูงส่งที่สุด ดังนั้นกลายเป็นจุดของความประหัดกับสมบัติที่มีค่าของความคิดของลูก วันนี้เป็นที่รู้จักกันดีว่าเป็น ‘วันของการจุด’ ดังนั้นความปรารถนาที่บริสุทธิ์ของบัพาดาสำหรับลูกทุกคนนั้นคือ เช่นเดียวกับที่วันนี้เป็นวันของการจุดของชีวา วันนี้ก็กลายเป็นวันที่ลูกทั้งหมดกลายเป็นจุดของความประหัดด้วยเช่นกัน การมีความประหัดในความคิดของลูกเป็นการช่วยให้พวกเขาประหัดจากการสูญเสีย แล้วลูกจะทำให้สมบัติที่มีค่าอื่น ๆ ของลูกประหัดไปด้วยโดยอัตโนมัติ อะไรจะเกิดขึ้นขึ้นในปี 1999? 1999 ได้เริ่มขึ้นแล้ว! ก่อนหน้านี้อีกเคยสงสัยว่าอะไรจะเกิดขึ้นในปี

1999 มีสิ่งใดเกิดขึ้นใหม่? ตอนนี้เดือนกุมภาพันธ์แล้ว แม้ว่าจะมีบางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้น แล้วสิ่งนั้นมันมีความสำคัญอะไรกับลูก? จะมีการสูญเสียใด ๆ สำหรับลูกไหม? ลูกกลัวไหม? ลูกกลัวเพราะไม่รู้ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นไหม? ทุกสิ่งสำหรับลูกจะดี ไม่ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นในโลก ลูกเพียงแค่อยู่ออย่างปราศจากความกลัวและร่าเริงแจ่มใสและเฝ้าดูละคร ในละครพร้อมกับความรักพวกเขา ก็แสดงให้เห็นเลือดด้วยเช่นกัน พวกเขาแสดงให้เห็นการต่อสู้เช่นเดียวกับการแสดงให้เห็นสิ่งที่ดี ดังนั้นลูกจะกลับมากลัวกับสิ่งที่เกิดขึ้นหรือไม่ หรือสิ่งที่ได้เกิดขึ้นในละครนั้น? ลูกสงสัยว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นไหม? ลูกเพียงแค่นั่งดูละครอย่างสนุกสนานเพลิดเพลินต่อไป สิ่งนี้เช่นกันเป็นการแสดงที่ไม่มีขีดจำกัด หากลูกมีความกลัวแม้แต่เล็กน้อยเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นที่ปรากฏให้เห็นหรือลูกคิดว่ามันไม่ควรจะเกิดขึ้นเช่นนั้น หากลูกมีสภาพเช่นนั้นลูกจะถูกกระทบจากสิ่งนั้น เมื่อปรากฏสิ่งที่เกิดขึ้นลูกก็จะมีสภาพที่ดี และเมื่อสิ่งบางอย่างที่แสดงให้เห็นว่าผิดพลาดเกิดขึ้นในการละเล่นลูกก็就会被กระทบจากสิ่งนั้นเช่นกันและสัมผัสกับความสับสนอลหม่านภายในตนเอง ดังนั้นสิ่งนี้มันสำคัญอะไรกับลูกไม่ว่ามันจะเป็นปี 1999 หรือปี 2000? ให้เกมดำเนินต่อไป เพียงแต่เฝ้าดูและสนุกกับสิ่งเหล่านั้น อย่าได้หวาดกลัว! อย่าได้ขุ่นมัวไม่พอใจโดยสงสัยว่าทำไมบางสิ่งถึงเกิดขึ้น อย่าได้มีความคิดแม้แต่เล็กน้อยเกี่ยวกับสิ่งนั้น ทุกคนจะถามว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นในปี 1999 หรือว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นหรือไม่ บัพาดาพูดว่าลูกทั้งหมดได้ให้วัตถุประสงค์ของธรรมชาติในงานรับใช้ของการทำความสะอาดทุกสิ่ง ลูกได้ให้ไม้กวาดธรรมชาติที่ยาวเพื่อที่พวกเขาสามารถทำความสะอาดทุกสิ่งได้ ดังนั้นทำไมลูกจึงหวาดกลัว? ธรรมชาติจะทำความสะอาดทุกสิ่งตามคำสั่งของลูกและดังนั้นทำไมลูกจึงมีการขึ้น ๆ ลง ๆ? ลูกเป็นคนที่ยกคำสั่งนี้ ดังนั้นจงกลับมาไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนและทำให้จิตใจของลูกและสติปัญญามีพลังอย่างสมบูรณ์ ทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพที่ไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน ดูเกมของธรรมชาติต่อไป ไม่ต้องกลัว! ลูกเป็นทางจิต ไม่ธรรมดา มันคือคนธรรมดาที่มีความขึ้นลงและกลับมาหวาดกลัว ลูกเป็นดวงวิญญาณที่พิเศษเป็นนายผู้ทรงพลังอำนาจ เพียงแค่ดูละครนี้และไม่ว่างเว้นในงานของการเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ของโลกของลูก ถ้าลูกปล่อยให้อารมณ์และสติปัญญาของลูกว่างแล้วลูกจะหวาดกลัว ถ้าลูกทำให้จิตใจและสติปัญญาของลูกเป็นประการแห่งแสง (lighthouse) แล้วเฝ้าแต่ไม่ว่างเว้นในงานของการกระจายแสงนั้น ลูกดวงวิญญาณที่ไม่ว่างเว้นนั้นก็จะไม่มีวันหวาดกลัว ลูกจะต้องเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง หากมีความปั่นป่วนใด ๆ ให้สติปัญญาของลูกมีความชัดเจนอยู่เสมอ อย่าให้สติปัญญาของลูกยุ่งและเต็มไปด้วยคำถามเช่นนั้น "อะไร?" หรือ "ทำไม?" ทำให้มันว่างเปล่า! มีเพียงแค่: "บาบา ผู้เดียวและฉัน" และแล้ว เป็นไปตามเวลาแม้ว่าจดหมาย โทรศัพท์ โทรทัศน์หรือวิธีการสื่อสารอื่น ๆ จะไม่ทำงาน ลูกก็สามารถจับทิศทางของบัพาดาได้อย่างชัดเจน อย่าได้ทำให้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์เป็นสิ่งที่จำเป็นของลูก ใช้เครื่องมือเหล่านั้น แต่อย่ายอมให้ชีวิตของลูกขึ้นอยู่กับสิ่งเหล่านั้น บางครั้งแม้ว่าลูกจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิทยาศาสตร์ต่าง ๆ ลูกก็ไม่สามารถที่จะใช้พวกเขาได้ เหตุนี้เองสิ่งอำนวยความสะดวกของความเจ็บปวดจะทำงานอย่างชัดเจนมากและอย่างรวดเร็ว เร็วมากไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ไหน ไม่ว่าลูกอาจจะอยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบากเพียงใด อย่างไรก็ตามลูกต้องทำให้เส้นของสติปัญญาของลูกชัดเจน ลูกเข้าใจไหม? ลูกกำลังปลุกเรียกยุคทองที่จะมาถึงในเร็ว ๆ นี้ใช่ไหม? จะต้องมีความสะอาดนี้ในยุคทอง ดังนั้นธรรมชาติจะทำความสะอาดทุกสิ่งเป็นอย่างดีสำหรับลูก

วันนี้เป็นวันที่จะมีความคิดที่มุ่งมั่น ไม่ใช่มีแค่ความคิดเท่านั้น แต่มีความมุ่งมั่นในความคิดของลูก ความมุ่งมั่นอะไรที่ลูกมีในวันนี้? ที่ลูกจะกลายเป็นจุดของความประหัย การมีความประหัยในความคิด คำพูด และการกระทำที่ธรรมดา ประการที่สองทำให้สติปัญญาของลูกชัดเจนอยู่เสมอ นี่คือนี่ที่บัพาดาหมายถึงเมื่อท่านพูดว่า: พระเจ้าพอใจกับหัวใจที่ซื่อสัตย์! หัวใจที่ซื่อสัตย์และสะอาด! ในในปัจจุบันมีความต้องการอย่างยิ่งสำหรับความซื่อสัตย์และความสะอาด ความซื่อสัตย์ในหัวใจของลูก ความซื่อสัตย์กับครอบครัว และความซื่อสัตย์กับพ่อ ลูกเข้าใจไหม? บาบาไม่ต้องการที่จะพูดอะไรในวันนี้ แต่ถึงอย่างไรท่านก็พูดไปแล้ว! บัพาดามีความรักเป็นอย่างยิ่งสำหรับลูก และดังนั้นท่านจึงไม่สามารถที่จะทนเห็นแม้กระทั่งความอ่อนแอเล็กน้อยในตัวลูก บัพาดาต้องการที่จะเห็นลูกทุกคนสมบูรณ์พร้อมอย่างสม่ำเสมอเหมือนกับท่าน

มีความปั่นป่วนในทุกหนแห่ง วัตถุประสงค์ของธรรมชาติทั้งหมดกำลังสร้างความปั่นป่วนเป็นอย่างมากในทุกหนแห่ง ไม่มีสถานที่เดียวที่ปลอดจากความปั่นป่วน ผู้คนอยู่ในความปั่นป่วนและธรรมชาติก็อยู่ในความปั่นป่วนด้วยเช่นกัน เมื่อมีความปั่นป่วนในทุกหนแห่งในโลกนี้ ลูกจะทำอย่างไร? วิธีอะไรของลูกที่จะปลอดภัยในเวลาเช่นนั้น เมื่อลูกทำให้ตนเองวิเดฮี videhi (ปราศจากร่าง) (ความหมายของ วิเดฮี Videhi: ฉันดวงวิญญาณ นั่งในความเคารพตนเอง และควบคุมร่างกายนี้เป็นอย่างเป็นทรัสติ ดวงวิญญาณฝึกฝนโดยลำพังโดยไม่มีจิตสำนึกของร่างกายในขณะที่ทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามปกติ และมองเห็นทุกคนและปฏิบัติกับทุกคนเช่นเดียวกัน ฝึกปราศจากร่างเป็นดวงวิญญาณที่อยู่ในพรมดำ), อาซารี ashariri (ปราศจากร่าง) (ความหมายของ อาซารี Ashariri: ฉันดวงวิญญาณในสภาพที่เป็นเมล็ด มีจิตสำนึกของการเป็นจุดแห่งแสง ที่ละเอียดอ่อน เป็นสภาพที่อยู่ในโยคะ ที่ดวงวิญญาณสัมผัสว่าฉันไม่ได้มีร่างกายครอบคลุม

มัน มันเหมือนดวงวิญญาณออกจากร่างหรือเพียงแค่ร่างกายนอนโดยปราศจากจิตวิญญาณ ทั้งหมดเมื่อเรานั่งสมาธิ ฝึกเป็นจุดแห่งแสงที่ขึ้นไปอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน) และมีจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณในหนึ่งวินาที ลูกจึงจะสามารถอยู่อย่างไม่สั่นคลอนท่ามกลางความปั่นป่วนได้ สิ่งนี้จะไม่ใช่บางเวลาของลูกใช่ไหม? อะไรจะเกิดขึ้น? ลองพยายามสิ่งนี้ในขณะนี้! ลูกสามารถที่จะทำให้จิตใจและสติปัญญาของลูกมั่นคงเมื่อใดก็ตามและที่ไหนก็ตามที่ลูกต้องการได้ในหนึ่งวินาทีหรือไม่? (บาบาดำเนินการฝึกฝน) สิ่งนี้เป็นที่รู้จักกันดีว่าเป็นความพยายามทางจิตวิญญาณ อัจชะ

ถึงลูกทั้งหมดในแผ่นดินนี้และในต่างแดนที่หลอมรวมในความรักของพ่อ ถึงลูกที่น่ารักและที่ให้ความร่วมมือที่มีความมั่นคงในตนเองในสภาพของพรหมจารี ถึงลูกที่กล้าหาญที่เป็นของผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอและผู้ที่อยู่อย่างประหยัดในทุกงานที่พวกเขาทำ ถึงดวงวิญญาณที่ปราศจากความกลัวที่อยู่อย่างไม่สั่นคลอนท่ามกลางความปั่นป่วนใด ๆ ถึงผู้ที่เฉลิมฉลองอย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ ถึงลูกที่อยู่ใกล้ชิดกับพ่อ รัก ระลึกถึง และนมัสเต

พร: ขอให้ลูกทำลายบ่วงที่ละเอียดอ่อนและบ่วงที่แข็งแรงและกลับมาเป็นอิสระจากบ่วงด้วยสภาพที่ไย้คฤกต์ของลูก สิ่งขับเคลื่อนของการมีไย้คฤกต์(มีศิลปะวิธีในการมีโยคะเชื่อมโยงกับสิ่งสูงสุด)คือการเป็นอิสระจากบ่วง บ่วงสุดท้ายที่ใหญ่ที่สุดในการกลับมาไย้คฤกต์ คือ การคิดว่าตนเองนั้นรู้คิดและพิจารณาความห้ศรรรยของสติปัญญาของตนเองว่าเป็นศรีมัท นั่นก็คือการปะปนสติปัญญาของตนเองเข้ากับศรีมัท สิ่งนี้เรียกว่าเป็นความหยิ่งโสของสติปัญญา ประการที่สองเมื่อใครให้สัญญาณเกี่ยวกับความอ่อนแอของลูก นั่นก็คือเมื่อมีใครบางคนพูดบางสิ่งที่เป็นลบเกี่ยวกับตัวลูก ถ้าลูกมีความคิดที่ไร้สาระแม้แต่หน่อย สิ่งนั้นเช่นกันก็เป็นบ่วง เมื่อลูกทำลายบ่วงเหล่านี้ไปได้และทำให้สภาพของลูกมีความมั่นคงในชัยชนะและพ่ายแพ้ การยกย่องและการประณามแล้วลูกจึงจะได้รับการกล่าวว่าเป็นผู้ที่ไย้คฤกต์จากบ่วงอย่างสมบูรณ์

คติพจน์: คิดก่อนแล้วค่อยทำเป็นคุณธรรมของดวงวิญญาณที่มีความรู้

*** โอมซานติ ***